omma teed. Poeg nüid arwas praetud kanna lawa alt wõtta; agga waata, küll on imme juttustada, se kanna olli ellawa konnaks saanud. Se hüppas temmale wasta silmi, istus lawa peäle, ja ei läinud mitte ärra. Tahtis üks inimenne tedda ärrahirmutada, siis waatas se konn suure wihhaga selle peäle; ja ei olnud keddagi, kes usaldas tedda puutuda, — Se kurri' laps, et ta omma isad olli pilkanud, piddi nüd sedda kanna päwast päwani toitma, muido kargas se konn temma näo peäle ja kistus tedda. Sepärrast jäl se konn temmale nuhtlusseks nikaunwa, kui ta teäs.

Der Druck dieses Kalender Anhanges wird erlaubt.
Dorpat, am 18. November 1819.

C. W. Moritz, Censor.